

forresten nettopp de store folke-
Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014
vekkelser som særpreger det fin-
ske kristenliv. Og særlig har den
dype pietistiske vekkelse satt dy-
pe merker etter seg. De kristne
følger ikke motene, men har sin
egen enkle drakt. Også på denne
måte blir det et skarpt skille
mellom verden og de kristne.

— Hvordan drives det kristelli-
ge arbeide?

Direktør Dagfinn Carlsen.
Landslaget for reiselivet i Norge.

Under den russiske vinterkrig mot
Finnland i 1939 følte jeg som de fle-
ste i vårt land at en aktiv innsats
burde komme også fra norsk hold,
men jeg var dessverre ikke blant den
lille skare frivillige som reiste, jeg
nøyet meg med å sende ryggsekk og
klær, som så mange andre — for å
døyye samvittigheten.

Men da man så for annen gang
kalte på oss — til kamp for Norge
mot bolsjevismen i Finnland, syntes
jeg ikke det var mulig å være pas-
siv lenger, og jeg meldte med straks
til Den norske Legion — uten å væ-
re medlem av Nasjonal Samling.

Fra tidligere hadde jeg flere gode
venner i NS, og i Legionen kom jeg
sammen med mange helstøpte men-
nesker som mente det alvorlig med
å sette livet inn for sin overbevis-
ning, derunder var det ikke få hird-
menn, som jo fra jøssinghold sær-
lig ble betegnet som det verste ut-
skudd, og som man nok ved given

Quality first!
Det gjelder Flush
Micro Poudre og
de andre Flush-
sakene: Rouge,
Lipstick, Eye-
flush.
Lite men godt.

vel sin tjeneste, uten våpen, og
de gjør det gjerne. De pietistiske
kristne gjorde en stor innsats i
frihetskampen sist. De ser på fe-
drelandet som en gave fra Gud,
— en hellig gave, som de vil
kjempe for. Dessuten må en hus-
ke på at deres eneste fiende har
alltid vært Russland. Og vi fin-
ner har prøvet hva det vil si å
være under Sovjett.

leilighet skulde ta livet av, lang-
samt, men sikkert under de mest
djevelske pinstler. Disse karene vi-
ste seg å være ganske annerledes ri-
melige i sin dom over jøssingene,
det var ikke på langt nær det hat
hos dem, for ikke å snakke om en
mordlyst, selv om man nok ønsket å
gi den ene eller annen av sine mot-
standere en herlig omgang juling,
som takk for all hånen og den bitre
forfølgelse de hadde vært utsatt for.

Det var som jøssingene ble så små
for oss der vi forberedte oss til å
sette livet inn, også for dem, og det
falt ganske naturlig at jeg tok skrit-
tet helt ut, og ble medlem av NS,
den bevegelse som så lang tid i for-
vegen uttrykkelig hadde framholdt
hvilken fare som truet oss fra øst,
og hvis leder så visjonært hadde for-
utsett den katastrofe som vilde ram-
me vårt land, om vi ikke rustet oss
til å kunne forsvare vår nøytralitet.

Jeg har tidligere ikke tilhørt noe
politisk parti, det var så lite oppløf-
tende å være vitne til alt det kjegl
og all den strid som de mange parti-
ene hadde, både seg imellom og
dets egne medlemmer innbyrdes, at
jeg ikke ble fristet til aktiv delta-
gelse.

Dessverre så jeg ikke klart nok,
den gang hvilken betydning det ar-
beide hadde som NS gikk inn for, jeg
kunde ikke tenke meg muligheten av
at det var så alvorlig at landets selv-
stendighet stod på spill og at det
kunde være fare for hver enkelt inn-
byggers liv, som man framholdt. Men
den 9. april 1940 om morgenen måtte
jeg erfare den bitre sannhet, og de
som var satt til å stille land og rike
og som hadde fått oss opp i elendig-
heten, fullbyrdet sitt forræderi ved
å stikke av.

Så når vi no gjennom NS får til-
sagn om at landet vårt igjen kan bli
fritt og selvstendig, mens det fram-
leis i høyeste grad dreier seg om liv
eller utslettelse — ettersom bolsje-
vismen beseires eller seirer — synes
jeg ikke det kan være tvil om at val-
get må bli NS. Jeg er i hvert fall
hellig overbevist om at det bare er
en veg å gå, og det er den veg NS
har stukket ut — den veg som er
selve livslinjen — og som i dag er
den eneste garanti her heime for at
det ikke blir satt et punktum for det
norske folks historie.

F. B. 29/11-43 Dagfinn Carlsen.

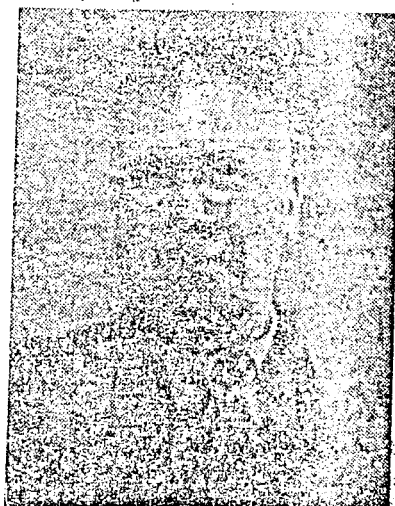
å sende mere fra det finske kri-
stenliv senere. Og vi er svært
takknemlig for det.

109471

Hm.

Den eneste redning.

Hvorfor jeg er medlem av
Nasjonal Samling?

Arne Bergsvik,
adm. direktør i Kunstsilkefabrikken A/S,
ordfører i Notodden.

Jeg opplevet i Tyskland fra
1920 bolsjevismens stormløp
mot det øyensynlig knekkete ty-
ske rike, jeg så og hørte hvordan
titusener jublet til Lenin og sin
egen og landets undergang, jeg
så og følte hvorledes jødene her-
jet, jeg fikk sendt et praktverk
fra et Dresdner jødebankhus
over «de 240. industriforetagen-
der som har tilknyttet seg vårt
hus i 1922/23».

Allerede i 1923 ble jeg hjem-
søkt av kommunistiske Hun-
dertschaften og der ble målt
dødningshoder på portstolpene
mine, «Naziene» skulle terrori-
seres.

Jeg så hvordan den nasjonal-
sosialistiske ideologi skapte ny
kraft, jeg så at den fikk hodene
til å reise seg igjen — til kamp
mot den dypeste fornedrelse,
mot det åndelige og sjelellige
synkverking, mot råttenkap i
litteratur og kunst, mot jøde-
dommens pengemakt, mot bol-
sjevismens oppløsningsarbeide.
Jeg så hvorledes det sunde i et
stort folk vann seier ved de
unge idealisters ukuelige tro.

Hjemme i Norge fant jeg, om
dels i andre former, det samme
planmessige fornedrelsesarbeide
drevet av de samme krefter.
Nasjonal Samling så jeg den ene-
ste redning ut av uføret, og de
er derfor den naturligste ting av
verden at jeg arbeider aktivt i
denne bevegelse.

Arne Bergsvik.